

MOKRICE PIŠEJO ZGODBO

Kjer se preteklost
prepleta s sodobnostjo

LEGENDA O POGUMNI VRANI

Stara legenda govori, da so se v času turških vpadov na savskih ravninah zbirale vrane, ki so prve začutile topot turških konj. V jatah so se dvigovale ter letele proti mokriškemu gradu, da bi prebivalce opozorile na bližajočo nevarnost. Turki so jih neusmiljeno streljali s puščicami in tako se je zgodilo, da je ena izmed njih, kot bi hotela biti bolj pogumna od drugih, s prestreljenim vratom onemogla padla na grajsko dvorišče. Zato ji je graščak v zahvalo, da ga je opozorila pred Turki, namenil častno mesto v grajskem grbu. In tako Mokričani še dandanes častijo vrane.

LEGENDA O NESREČNI GROFICI BARBARI

Nekatere grajske legende prežema duh temačnosti in takšna je tudi legenda o grofici Barbari Moscon, roj. Draškovič. Legenda pravi, da se je zaradi nesrečne ljubezni vrgla z vrha stolpa. A njena nesrečna duša ni našla miru. Vsako leto, ob godu Sv. Barbare, je njen nemirni duh trikrat zakotalil staro turško topovsko kroglo okoli grajskega dvorišča in vsi prebivalci gradu so takrat trepetali od strahu... Danes se vam Barbarinega duha ni več potrebno bati. Morda tudi zato ne, ker so omenjeno topovsko kroglo, ki je vse do druge svetovne vojne obeleževala vhod v grad, kasneje odpeljali v Zgodovinski muzej v Zagreb. Spominsko ploščo grofici Barbari pa še vedno lahko najdete na podpornem zidu kapele Sv. Ane.

Nad stoletnimi gozdovi Gorjancev se ponosno dviga srednjeveški grad Mokrice. Grajske legende in zgodbe pričajo o nemirnih zgodovinskih dogodkih ter pomembnih poteh od zahoda proti vzhodu že v času Rimljanov. Tudi kmečki upori so zaznamovali grad z okolico. V mirnih časih je slovel po razkošnem življenju svoje gospode.

Danes je v gradu hotel visoke kategorije. Za debelimi zidovi prepleteni hodniki vodijo do stilno opremljenih sob, apartmajev v stolpih, dvoran, družabnih prostorov in restavracije. Gosti uživajo grajsko udobje v popolnem miru. Ko se skozi okno prikrade dan in ponudi pogled vse do vinorodnih bizeljskih gričev, se v iskrivem sončnem jutru podajte na sprehod po dvestoletnem angleškem parku. S prijatelji zaigrajte igro golfa na razgibanem igrišču ob gradu ali pa obiščite wellness centre in številne bazene v bližnjih Termah Čatež.

Prisluhnite svojim mislim na sončni terasi ali v skrivnih kotičkih gradu. Večerja v dvoje ali s prijatelji v razkošni restavraciji bo pravo doživetje.

Mokrice so pravi kraj za poroko – v dvorani, na grajskem dvorišču ali kar na golf igrišču. In ko sonce zaide za obronki, se za grajske zidove prikradejo sence mokriških legend.

LEGENDA O MATIJI GUBCU

V grajski ječi gradu Mokrice je bil, tako pravi legenda, zaprt tudi vodja kmečkih uporov, Matija Gubec. Ljudsko izročilo pravi, da so se z ujetim Gubcem, ki so ga iz Kostanjevice peljali v Zagreb na okrutno kronanje z razbeljeno krono, ustavili v vsakem gradu in ga pokazali graščakom, torej tudi v Mokricah. In čeprav zgodovinski viri tega ne potrjujejo, se je legenda o Gubcu ohranila skozi vsa stoletja, na to pa nas spominja tudi spominska plošča v grajski ječi.

PA ŠE O (NE)PRILJUBLJENIH AUERSPERGIH

Med najbolj zanimive lastnike gradu zagotovo sodijo Auerspergi, saj je prav v njihovem času začel nastajati tudi znameniti angleški park, ki mu je dal najmočnejši pečat Nikolaj Tolentin. Ker je veliko potoval po svetu, je od vsepovsod prinašal eksotične rastline in jih sadil v domačem parku. In čeprav bi zaradi tega lahko bil priljubljen, si je nenaklonjenost okoliških prebivalcev pridobil zato, ker je dal sežgati večino mokriškega arhiva, ki ga je bilo po izročilu domačinov »za tri zvrhane vozove«. Vsaj malo pa se je za njegovo nepremišljeno dejanje oddolžila baronica Matilda Zois, ki se je poročila z zadnjim Auerspergom, Gustavom Nikolajem. Bila je namreč znana kot zeliščarica in ker je rada pomagala okoliškim kmetom, je bila pri njih tudi zelo priljubljena.

